

Publicerad 2020-02-26 12:14 av Magdalena Eriksson

tackdikt till älskad affär i Örebro

Törnqvists hattar

Jag ska bara kika in genom fönstret
men genomskådar redan bort-föklarings-mönstret
en läcker yppig svart en rosig liten skär
en solgul slokhatt klipper med ögonlocken där

Jag dras in genom skyltfönstret blir en godissugen unge
det hjälper inte hur jag försöker dra rocken kring mig och bestämt säga nej
du ska inte in
försent försent jag är förförd
av en rosettprydd Kråka djupt berörd
jag måste ha en ny hatt genast annars står jag inte ut!

Men vem vågar pryda sin knopp med ett leende
köpa hatt i klimatkatastrofers skeenden?
va ska folk tro de kommer säkert att glo
för hur kan någon vara lycklig i stråhatt eller i en av banan
när hoten mot vår framtid växer men det är väl själva fan!

Jag vill ha ett grönt diadem som sträcker sig i serpentiner
och bullrar som en mässingsorkester å går ann
vem missunnar mig flor och paljetter en endaste dag
om någon vänder sig om och glor
på mitt arrangemang vet du va jag tror?

Fantasi och och elegans
kan väcka längtan och avund
men det är andras problem
jag vill möta våren i grönt diadem!

Kära ni
en sådan underbar affär som jag fått
köpa huvudbonader i
jag vill tacka för fniss och för tröst
jag vill niga för alla gånger ni gömt mina sorgsna ögon
lyckan är att bära en duvblå rymd
kring tankar som irrar omkring....

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Magdalena Eriksson med Poeter.se id #49504 innehar upphovsrätten